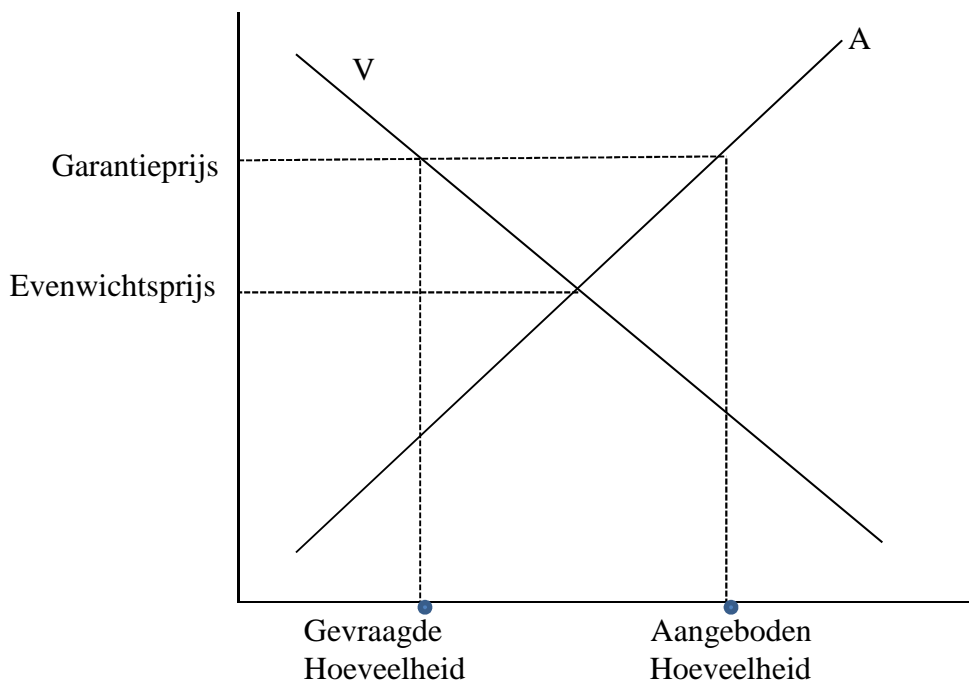

Landbouwpolitiek in de EU

De EU is een gemeenschappelijke markt. Dit betekent dat er een vrij verkeer is van goederen, diensten en productiefactoren. Verder is er een gemeenschappelijk buitentarief. Een gemeenschappelijke markt gaat verder dan een douane unie. Immers bij deze laatste is er geen vrij verkeer van productiefactoren.

Landbouwproducten worden binnen de EU beschermd. Dit betekent dat er invoerrechten betaald moeten worden om landbouwproducten te kunnen invoeren. Verder kennen we een systeem van garantieprijzen. Dit zijn minimumprijzen die de boeren van verzekeren van een minimale opbrengst van hun producten.

Door het instellen van garantieprijzen ontstaat er een prijs die ligt boven de evenwichtsprijs. De onderstaande grafiek laat dit zien.

Door het instellen van een garantieprijs zullen de boeren meer aanbieden dan er wordt gevraagd. De overheid moet nu het verschil opkopen. Deze opgekochte hoeveelheid zal worden vernietigd.

Als de overheid het teveel geproduceerde niet wil opkopen kan ze de boeren helpen deze producten te verkopen op de wereldmarkt. Aangezien de prijs op de wereldmarkt lager zal liggen moet de overheid de boeren een exportsubsidie geven.

De kosten gemoeid met het verstrekken van de exportsubsidie zijn gelijk aan:

(Het verschil tussen de garantieprijs en de prijs op de wereldmarkt) x (de hoeveelheid die niet in de EU kan worden afgezet)

Nadelen van dit landbouwbeleid:

1. Het is inefficiënt; ieder land moet produceren dat wat relatief het minst duur is. Voor Nederland zijn dat bijvoorbeeld diensten en geen landbouwproducten.
2. Het verstrekken van garantieprijzen kost geld (er moet worden opgekocht wat niet kan worden verkocht)
3. Door de invoerrechten worden producten uit het buitenland duurder.

Voordelen van dit landbouwbeleid:

1. Het boerenbedrijf blijft behouden
2. Het landschap zou ingrijpend veranderen als de boeren niet zouden worden beschermd en zouden verdwijnen.
3. Je blijft zelfvoorzienend (niet afhankelijk van derden)